

Účastnice původního řízení

Stěžovatelka: A Oy

Zúčastněná: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 148 písm. d) směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že nakládka a vykládka lodí představují služby ve smyslu tohoto ustanovení, které jsou ve smyslu čl. 148 písm. a) této směrnice určeny pro bezprostřední potřeby nákladu námořních lodí?
- 2) Musí být čl. 148 písm. d) směrnice 2006/112/ES, s ohledem na bod 24 rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci Elmeke, spojené věci C 181/04 až C 183/04, podle nějž nelze osvobození stanovené v tomto ustanovení rozšířit na služby, které jsou poskytnuty ve stadiu předcházejícím prodeji, vykládán v tom smyslu, že to platí i pro službu, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, u níž služba, kterou na prvním stupni obratu poskytl subdodavatel společnosti A Oy, zahrnuje službu fyzicky bezprostředně zaměřenou na náklad, kterou společnost A Oy dále fakturuje spedičnímu nebo dopravnímu podniku?
- 3) Musí být čl. 148 písm. d) směrnice 2006/112/ES, s ohledem na bod 24 výše uvedeného rozsudku Soudního dvora Evropské unie, podle nějž osvobození stanovené v tomto ustanovení platí jen pro služby poskytnuté přímo rejdaři, vykládán v tom smyslu, že v něm stanovené osvobození se neuplatní, pokud je služba poskytnuta osobě oprávněné disponovat s nákladem, například vývozci nebo dovozci zboží?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Lotyšsko) dne 27. ledna 2016 –
Valsts ieņēmumu dienests v. SIA „LS Customs Services“**

(Věc C-46/16)

(2016/C 111/17)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Valsts ieņēmumu dienests

Odpůrkyně: SIA „LS Customs Services“

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 29 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává Celní kodex Společenství ⁽¹⁾, vykládán v tom smyslu, že metoda stanovená v uvedeném článku se použije i tehdy, když k dovozu zboží a jeho propuštění do volného oběhu na celním území Společenství došlo v důsledku odnětí zboží celnímu dohledu během tranzitu, přičemž jde o zboží, které nepodléhá dovoznímu clu a nebylo prodáno k vývozu na celní území Společenství, ale k vývozu mimo celní území Společenství?
- 2) Má být výraz „postupně“ uvedený v článku 30 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává Celní kodex Společenství, v souvislosti s právem na řádnou správu zakotveným v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, a se zásadou povinnosti odůvodnění, vykládán v tom smyslu, že k učinění závěru, že se použije metoda uvedená v článku 31, musí celní správa v každém správním aktu odůvodnit, proč za daných okolností nelze použít metody určení celní hodnoty zboží stanovené v článku 29 či článku 30?

- 3) Stačí pro nepoužití postupu podle čl. 30 odst. 2 písm. a) Celního kodexu, když celní správa uvede, že nemá k dispozici náležité informace, nebo musí celní správa získat informace od producenta?
- 4) Musí celní správa odůvodnit nepoužití postupů podle čl. 30 odst. 2 písm. c) a d) Celního kodexu, když určí cenu podobného zboží na základě čl. 151 odst. 3 nařízení č. 2454/93 ⁽²⁾?
- 5) Musí rozhodnutí celní správy obsahovat vyčerpávající odůvodnění ohledně existence informací dostupných ve Společenství, nebo může celní správa toto odůvodnění uvést později v soudním řízení a předložit podrobnější důkazy?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 253, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Lotyšsko) dne 27. ledna 2016 –
Valsts ieņēmumu dienests v. SIA „Veloserviss“**

(Věc C-47/16)

(2016/C 111/18)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Valsts ieņēmumu dienests

Žalobkyně: SIA „Veloserviss“

Předběžné otázky

- 1) Musí být povinnost dovozce jednat v dobré víře, která je uvedena v čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady č. 2913/92 ⁽¹⁾ ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, konkretizována v tom smyslu, že
 - a) zahrnuje povinnost dovozce ověřit okolnosti, za kterých bylo vydáno osvědčení „A“, které obdržel vývozce (osvědčení o dílech, které tvoří zboží, role vývozce při výrobě zboží atd.)?
 - b) dovozce nejednal v dobré víře z toho pouhého důvodu, že v dobré víře nejednal vývozce (například když vývozce nesdělí celním orgánům země vývozu skutečný původ nákladů, hodnotu dílů, které tvoří zboží, atd.)?
 - c) povinnost jednat v dobré víře nebyla splněna z toho pouhého důvodu, že vývozce poskytl celním orgánům země vývozu nesprávnou informaci, a to i tehdy, když se samotné celní orgány při vydání osvědčení dopustily chyb?
- 2) Může být povinnost dovozce jednat v dobré víře, která je uvedena v čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, dostatečně prokázána prostřednictvím obecného popisu situace, který je uveden v oznámení OLAF, a prostřednictvím závěrů OLAF, nebo jsou vnitrostátní celní orgány přesto povinny opatřit dodatečné důkazy o jednání vývozce?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307.